

er en lille Baad maaske med en Mand's Besætning; men dette er en Baad, som er forsynet med Stangtorpedoer og Revolverkanoner, og hvis Mening er at bidrage til at forsvare Minelinierne, navnlig her ved København. Sige over for den meget mangelfulde Tilstand, Søbefæstningen er i paa Grund af Mangelen af det foreslaaede Fort paa Middelfrunden, har man foruden de indre Minelinier, som man al Tid har havt, tilige indrettet nogle ydre Minelinier, som man hurtig kan lægge ud for saaledes at bidrage til at holde Fjenden længere borte. Det gjælder naturligvis om ved alle mulige Midler at forsvare Minerne ved at søge at holde Fjenden paa det Fjerne. I det System af Forsvaret, man havde tænkt sig, skulde disse Baade indgaa. Det er Baade af samme Bygning og Størrelse som Torpedobaade af anden Klasse, men lidt sværere, de egne sig godt til Bevogtning og Forsvar af de nævnte Minelinier. De ere konstruerede til en temmelig stor Fart, og Beføstningen indbefatter Armeringen og elektrisk Beløsningsmateriel. Saa er der ogsaa andre Ting, som bleve nævnte af Ordsføreren for Mindretallet, og som naturligvis ikke kunde undværes, f. Ex. Granatkardætster til Flaadens Bagladekanoner. Det er det eneste Baaben, som kan bruges til Bagladekanoner under et Torpedoangreb. Det vilde dog være ubehøveligt, om vort væsentligste Artilleri ikke skulde kunne anvendes i et saadant Tilfælde. Sigeledes Revolverkanoner, det er Noget, som vover op i alle Flaader, og en Forhøning med Revolverkanoner er derfor overordentlig vigtig. — At hele Udvalget er enigt om at lade udgaa det foreslaaede Beløb til en ny Arkestbygning, og særlig at Udvalgets Formand er med dertil, har forundret mig. Da vi nemlig forhandlede om Straffeloven for Krigsmagten, blev jo nemlig næsten alle andre Straffe ophævede, undtagen Fængselsstraffen, og da der saa blev sagt, at man ikke vilde have Fængsler nok, skulde jeg tage meget feil, om ikke netop den ærede Formand for Udvalget, det ærede Medlem for Brøstø Amt's 6te Valgkreds (Bosjen), gav det meget korte og rimelige Svar: Ja men saa bygger man Fængsler (Afbrydelse af Bosjen). Nei ikke i Marinen! Jeg indrømmer, at Landmilitæretaten har været meget gjæstfri med at aabne sine Porte for Marinen, men der gaar hyppig meget lang Tid, inden man kan faae indrettet et Fængsel til Baagjældende, og i mange Tilfælde vil det Par Ulger, der gaar for den Dømte med at vente, til der bliver Plads, blive en meget sølelig Forøgelse af Straffen, idet han ofte kan faae Lov til at vente efter sin

Tjenestetids Udløb. De Fængsler, der have, ere desuden meget daarlige, saa at man, hvis de saa noget nærmere ved offentlig Tilsyn f. Ex. paa Orlogsværftet, sikkert vilde finde, at de ikke vare til at byde Menneffer. Der er virkelig saaledes megen Trang til denne Bygning, men det er naturligt ogsaa kun, fordi det er et temmelig stort Beløb, at man har foreslaaet det negtet. — Hvad der ogsaa har forundret mig meget, er Negtelsen af Krudt- og Skydebomuldsmagasinerne. Det er dog klart, at det er aldeles nødvendigt, at man faar disse Magasiner til at lægge Krudtet og Skydebomulden i; jeg ved ikke, hvor det ærede Udvalg ellers vil anvise Plads til disse Ting. Hermed skal jeg standse; jeg har maaske allerede været temmelig vidtløftig.

Müller: Jeg beklager, at Udvalgets Flertal ikke har kunnet gaa ind paa det foreslaaede Tyranklæg til Færøerne. Jeg tror dog, man snart maa blive enige om, at det er paa Tiden, at Færøerne faae et Tyr. Færøerne ligge jo som bekendt paa den alfare Bei fra det nordlige Norge, eller, om man vil, fra det hvide Hav, og norske Skibe, som om Efteraaret føre deres Ladninger til Middelhavet, komme altsaa den Bei. Jeg kunde anføre flere Exempler paa, at disse Skibe have været i Forlegenhed, fordi de ikke have set noget Tegns, hvorefter de kunde gaa for at komme ind til Færøerne. Saaledes var der for nogle Aar siden flere engelske Artangelfarere, som man ikke vidste nogen Bested om, hvor de vare blevne af. Der blev da sendt en engelsk Orlogsmænd derop for at søge efter, om de ikke var gaaet ind der. Dette antager jeg er et Bevis for, at Færøerne ere et Sted, som de vilde ty til, naar de blot kunde, og naar de havde et Slags Kjendemerke, som de kunde søge efter, nemlig et Tyr. Enkelte Skibe ere komne ind der, men det er kun af Nød, fordi de ikke have kunnet seile forbi Verne. Jeg tror, at man snart kunde blive enige om Nødvendigheden af et Tyr paa Færøerne, og jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at Færøerne ere det eneste Punkt paa Nordkysten, hvor der endnu ikke er gjort Noget for at veilede de Søfarende; men Uenigheden har jo reist sig deraf, at der foreligger to Andragender om, hvor Tyret skal oprettes. Det ene gaar ud paa, at det skulde opføres paa Maalsø. Derfor har ikke blot den daværende, nu afdøde Tyringenieur udtalt sig, idet han har paavist Stedet, hvor det burde staa; men der er af mange Skibsførere, som fare paa Færøerne, gjentagne Gange indsendt Andragender til Lagtinget om at søge at faae oprettet et Tyr